

[Socialministeren.]

og til en normal tilværelse. Jeg synes, det må glæde os, at vi over revalideringsinstitutionerne sidste år fik 7.000 mennesker tilbage til erhvervslivet. Havde vi ikke haft det system, måtte vi have ladet dem sidde, eventuelt med invalidepension.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte mig, hvordan det gik med opkrævningen af børnebidrag, fordi det ærede medlem har fundet en kraftig stigning på denne konto. Det er rigtigt, at der er en kraftig stigning; den skyldes ikke, at vi er blevet blødere i vor opkrævning, men den skyldes, at vi over en 3 års takt, som folkettinget har vedtaget, forhøjer børnetilskuddene. Da de udbetales i år og vi ikke kan få pengene hjem for næste år, viser det sig som en forskudt konto. Jeg kan oplyse, at vi har en opkrævningsprocent på mellem 60 og 70, at den har været stigende, og at jeg har haft lejlighed til at gøre rede for det over for finansudvalget.

Hvad plejehjemmene angår, er jeg enig med det ærede medlem og har understreget dette som et ganske særligt og alvorligt problem over for sygehusene, over for boligerne, over for familierne og over for de enkelte ældre selv. Vi gør jo, hvad vi kan gennem hjemmehjælpsordningen. Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen spurgte mig, om jeg kunne sige, hvor meget vi har dækning for over hjemmehjælpen — hvor mange kommuner, blev der spurgt. Jeg kan ikke sige, hvor mange kommuner der har ordningen, men jeg kan sige, at det antal kommuner, der i dag har hjemmehjælp, dækker imellem 80 og 90 pct. af befolkningen. De sidste 10-20 pct. kommer med i 1968, hvor loven er obligatorisk for samtlige kommuner.

En anden oplysning, der er ønsket, er, hvordan det egentlig står til med plejehjemsbehovet, om vi har en oversigt over det, hvor mange ansøgninger vi har, og flere ting. Jeg kan give den generelle oplysning, at vi har et beregnet behov på ca. 6.000 pladser. Vi har 170 ansøgninger om oprettelse af plejehjem liggende inde, der vil betyde

400 mill. kr. i anlægsudgifter, og med 7.000-8.000 pladser. Men efterhånden som man bygger, kommer der nye behov, og det er ud fra dette, vi nu bygger over 1.000 pladser i år. Hvis vi ikke forøger kvotaen, haler vi ikke ind på behovet, og det er det, vi skal. Det er derfor i det program, der er lagt op til investeringsudvalget, klart tilkendegivet, at der vil være en stigende tendens i byggeriet af alderdomshjem. Jeg er enig i, at man bør blande folkepensionistboliger ind i det almindelige byggeri, og jeg kan slet ikke forstå, hvorfra det ærede medlem hr. Iver Poulsen har fået dette med paladser til folkepensionister, for sådan sker det jo slet ikke i øjeblikket. Man blander dette byggeri ind i alle de forskellige kategorier af byggeri.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen rejste det spørgsmål, om man ikke kan bygge langtidsafdelinger ved hospitalerne. Jeg kan hertil sige, at sundhedsstyrelsen, indenrigsministeriet og socialministeriet forhandler derom, og jeg kan pege på, at der allerede er amter, der er gået den vej, at når de centraliserer deres sygehusvæsen og får de i relation til det større central-sygehus mindre, lokale sygehuse, om jeg må sige, „tilovers“, ja, så indretter de dem i stor udstrækning til plejehjem.

Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. P. E. Eriksen ønske, at der igennem socialreformkommissionen kan komme virkelig positive resultater, så vi kan få den helhedsvirkning i vor socialpolitik, som vi så meget ønsker.

Jeg skal ganske kort i anledning af det ærede medlem hr. Albertsens bemærkninger, der også indeholdt spørgsmål, sige, at ånds-svageforsorgens driftsudgifter er beregnet til 303 mill. kr. Det er 59 mill. kr. mere end i år. Mange gode ønsker er i dag blevet udtrykt for socialpolitikken. Kryds fingre for mig i morgen, når jeg skal op i omsudvalget og gøre rede for de 59 mill. kr.

Hvad angår anlægsudgifter, investering, er de på 41 mill. kr. inden for særfor sorgen; det svarer til det byggeprogram, vi har til